

God maakt al zijn beloften waar!

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet
 2. Antwoordlied: Psalm 103 : 9
 3. Schuldbelijdenis en Genadeverkondiging
 4. Lied: Psalm 103 : 3, 4
 5. Gebed
 6. Lezen uit de Bijbel: Lucas 2 : 21 - 40
 7. Lied: Psalm 2 : 1 - 4
 8. Lezen van de tekst: Lucas 2 : 29 - 32
 9. Luisterlied "Nu laat U mij in vrede gaan" van Sela
 10. Preek
 11. Amenlied: Gezang 52
 12. Lezen van de wet
 13. Lied: Gezang 118 : 1, 2
 14. Gebed met voorbeden
 15. Collecte
 16. Slotzang: Ps. 98 : 1, 2, 4
 17. Zegen
 18. Amenlied/zegenlied: LB 416

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes,

Er staat in de evangeliën een raadselachtig woord van Jezus: [<klik 1>](#) "Ik verzeker jullie: sommigen die hier aanwezig zijn, zullen niet sterven voordat ze de komst van het koninkrijk van God in al zijn kracht hebben meegemaakt." (Marcus 9 : 1)

Als je dat leest dan denk je al snel bij jezelf: Jezus verzekert zijn leerlingen ervan, dat binnen één tot twee generaties het koninkrijk van God gerealiseerd zal zijn. Maar intussen zijn we bijna tweeduizend jaar verder - talloze generaties - en het is er nog niet.

Nu kun je twee dingen doen. Je kunt Jezus voor een leugenaar uitmaken en afscheid van Hem nemen. Maar je kunt ook denken, dat zijn woorden wel wat anders zullen betekenen. Want Jezus is het Woord van God. Hij is de waarheid. [<klik 2>](#)

Er zijn intussen al heel wat betekeningen aan deze woorden van Jezus gegeven. Bij voorbeeld deze: Het gaat om *de verheerlijking op de berg*, waarvan Petrus, Jakobus en Johannes een kleine week later getuige waren.

Anderen denken aan de *opstanding* van de Heer Jezus uit de doden of aan zijn *hemelvaart*. Maar je voelt dat wij wat met dat woord verleggen zijn. We weten het niet goed te duiden. En zou dat voor de eerste hoorders - Jezus' leerlingen - anders zijn geweest?

Wat moeten ze met die 'belofte'? Kan die hen helpen bij het geloven? Bij het hopen? Bij het liefhebben? Petrus heeft die belofte onthouden en in zijn evangelie-verkondiging, door Marcus netjes opgeschreven, doorgegeven...

Waarom ik hiermee begin? Omdat de Simeon die we in het gelezen bijbelgedeelte ontmoeten, ook zo'n belofte heeft gekregen. [<klik 3>](#) *"Het was hem door de Heilige Geest geopenbaard, dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias van de Heer zou hebben gezien."*

Uit wat we bij Lucas lezen blijkt, dat Simeon een profeet was. *"De Heilige Geest rustte op hem."* Hij heeft de Heilige Geest vaker horen spreken. Hoe dat bij hem in zijn werking weten we niet. Maar voor Simeon was het glashelder. Nu spreekt de Geest van God.

Als mensen van de eenentwintigste eeuw zijn we als het hierom gaat nogal kritisch. Mensen die zich beroepen op een openbaring van de Heilige Geest, worden met argwaan aangehoord. Hoe weet je dat ze het niet zelf hebben verzonnen?

Maar voor Simeon was het een rijke belofte. Waar hij zijn leven lang al naar uitzag - de vertroosting van Israël - gaat nog tijdens zijn leven werkelijkheid worden. Hij zal de *"Gezalfde van de HEER"* nog zien.

Het heeft hem geholpen te volharden in geloof, hoop en liefde. Zijn grootste verlangens zal worden vervuld. Het koninkrijk van God - het rijk van de Messias - gaat komen. Hij keek er naar uit en mag het zelfs zien!

Nu we zover gekomen zijn wil ik ons - u, jou en mij - de vraag stellen: *"Wat is ons grootste verlangen? Waar kijken wij naar uit?"* [<klik 4>](#) Als mens. Maar vooral als christen. We zijn immers door Christus kinderen van God?

De laatste tijd heb ik aandacht gevraagd voor het Koninkrijk van God. Het koninkrijk dat in Christus Jezus de Heer werkelijkheid is geworden. Hij regeert hemel en aarde. En dat moet vooral in de kerk zichtbaar worden. Daar wordt Hij als Heer beleden!

Intussen weten we dat de *"volkomenheid"* van dat rijk zich nog laat wachten. Nog dagelijks bidden we *"Laat uw koninkrijk komen"*. [<klik 4 - 1>](#) Het begin is er al, maar het moet nog groeien. Tot het volgroeid is. Kijken we daarnaar uit?

Uit de gesprekken die ik voer, blijkt dat niet. Enkele uitzonderingen daargelaten. Het maakt niet veel uit om welke leeftijdscategorie het gaat. Ouderen zowel als jongeren hebben er geen hartstochtelijk verlangen naar.

Een verlangen dat hun leven beheerst. Het zou in het teken moeten staan van *"het zoeken van het koninkrijk van God en de gerechtigheid daarvan"*. [<klik 4 - 2>](#) Maar in de praktijk gaat het om heel andere dingen. Om de drie g's. Gezondheid, geluk en geld.

Wat kunnen wij van Simeon leren? In de hele bijbel gaan er maar elf verzen over hem. Dat is verschrikkelijk weinig. Maar omdat hij een loflied [<klik 5>](#) zong, wordt hij niet

vergeten. Het "*Nunc dimittis*" (zoals zijn loflied in het Latijn heet) is al eeuwen lang kerkmuziek.

Toen we nog maar 12 gezangen hadden stond ons Gezang 52 er al als Gezang 4 bij. Ja, deze lofzang heeft in elk geval vanaf de Middeleeuwen tot de schat van liturgische kerkliederen behoort. Blijkbaar spreekt wat Simeon zong de mensen aan.

Maar hoe dan? Waarom zingt Simeon een loflied? En waarom dit loflied? Een lied met als thema: "*God maakt al zijn beloften waar.*" Dat is dan ook het thema van deze preek.

God maakt al zijn beloften waar!

Veertig dagen nadat Jezus in Betlehem is geboren, krijgt Simeon de aandrang om naar de tempel te gaan. Dat gebeurt door de Heilige Geest. Van de geboorte van Jezus weet Simeon waarschijnlijk niets. Toch is hij vol verwachting.

Hij volhardt in het uitkijken naar de vervulling van Gods beloften. Gods belofte aan hem. Maar ook Gods beloften aan Israël. Uit wat hij straks zingt kun je opmaken, dat hij de beloften van God bij monde van Jesaja gespeld heeft. Beloften die grote verwachtingen wekken...

Als hij in de tempel is, komen er twee jonge mensen binnen. Zij hebben een baby bij zich. En ook twee jonge duiven. Het is duidelijk. Deze ouders gaan het reinigings- en wijdingsoffer voor hun eerstgeboren zoon brengen.

Op een zeker ogenblik neemt Simeon het kind in zijn armen. Er staat dat hij dat ook doet. Mogelijk deed eerst de priester het. En dan, als de door Mozes voorgeschreven ceremonie heeft plaatsgehad, komt de profeet in actie.

Met kind in zijn armen looft Simeon God... Hoe dan ook. Dit is een wonderlijk gebeuren. **<klik 6>** Geen wonder dat de vader en moeder van het kind verbaasd zijn. En dat niet alleen om wat er over het kind wordt gezegd...

Hier is echt iets vreemds aan de hand. Hoeveel kinderen zullen er in die dagen niet als eerstgeboren zoon naar de tempel gebracht zijn? En uit het offer blijkt dat deze ouders het niet breed hebben. Een zoontje van arme ouders.

Niets wijst erop, dat het hier om een bijzonder kind gaat. Laat staan om de aan David beloofde grote koning. Ja, de engel sprak ik Efrata's velden over "*de gezalfde koning*". En de herders hebben er ook over verteld.

Maar zal die boodschap al tot Jeruzalem zijn doorgedrongen? Toch weet Simeon dat hij nu "*de redding van de Heer*" **<klik 6-1>** in de armen heeft. Je kunt niet anders dan constateren, dat de Heilige Geest het aan hem heeft geopenbaard.

Simeon maakt het vervolgens in de tempel wereldkundig. Iedereen die daar nu is - en het was daar eigenlijk altijd een drukte van belang - moet het horen. Dit kind is de Redder die God aan zijn volk heeft beloofd.

Het grote nieuws, "*dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen*", dringt door tot in de koningsstad. Tot in Jeruzalem. De Redder, Christus Heer, is geboren. Dit kind, dat de naam Jezus heeft gekregen, is de beloofde "*gezalfde van de Heer*". (vers 11) <klik 6 -2>

Simeon had de belofte gekregen dat hij voor zijn sterven, de Gezalfde van de Heer zou zien. Maar wat ziet hij? Een baby van arme ouders. Meer niet. Hoe kan hij dan dit loflied zingen?

We kunnen moeilijk anders dan constateren, dat Lucas gelijk heeft. Simeon is "*een rechtvaardig en vroom man, die uitzielt naar de tijd dat God Israël vertroosting zal schenken*". We kunnen zeggen: Hij is een echte gelovige.

Hij gelooft God op zijn woord. Hij vertrouwt erop dat het waar is, wat God zegt. Ook al ziet hij er weinig tot niets van. Tot nu toe was het niets. Nog nergens was iets van de vertroosting voor Israël op te merken.

Een Messiaans vrederijk? Nee. Het rijk van de Romeinen met de veel geroemde *Pax Romana* (Romeinse vrede), die met het zwaard werd gehandhaafd. Van barmhartigheid en genade was daarbij maar weinig te merken.

Toch volhardde Simeon in zijn geloof. <klik 7> Het gaat zeker gebeuren. Hij hield vast aan de belofte, dat hij nog bij zijn leven de Messias zou zien. We weten niet hoe oud Simeon is. We weten niet hoe lang hij moest wachten. Maar hij heeft het gelovig gedaan.

Ook gelooft hij dat hij nu de Messias van God in de armen houdt. Dat deze kleine baby de beloofde Koning uit het huis van David is. Dat Hij het koninkrijk van God zal herstellen. Je ziet er nog wel niets van, maar het gaat zeker gebeuren.

Daarom - het is de zekerheid van het geloof - kan Simeon nu zingend zeggen, dat God - zijn Schepper, zijn Heer - hem "*in vrede kan laten gaan*". Een dichterlijke manier om te zeggen, dat God hem nu mag laten sterven. Het is goed zo. God heeft zijn beloften waar gemaakt.

Wat kunnen wij hiervan leren? Dat God op zijn Woord geloven loont. <klik 8> Ook al zie je niets van de vervulling van zijn beloften. Ze worden wel degelijk waar gemaakt. Op Gods tijd. Maar onomstotelijk. God laat geen van zijn woorden vallen.

Dit helpt ons om de rust te bewaren. Laat de wereld in brand staan. De oorlogen in het Midden-Oosten nog lang niet zijn uitgewoed. Met alle slachtoffers en vluchtelingen van dien. Wat zal het pas begonnen nieuwe jaar in dat opzicht brengen?

Maar dat verhindert God niet om zijn beloften waar te maken. De koning van het Godsrijk zal tenslotte al zijn vijanden - tot en met de dood toe - aan zich onderwerpen. En zo het Koninkrijk van God op aarde vestigen. De hemel op aarde. (Openbaring 21)

We weten niet hoe lang het wachten nog duurt. Wij hebben ook geen belofte, dat het nog tijdens ons leven werkelijkheid zal worden. Wellicht zullen we met de al gestorven gelovigen de grote dag van God in de hemel moeten afwachten.

Maar komen zal die dag. [<klik 8-1>](#) Je kunt er op wachten! Simeon helpt ons te volharden in geloof, hoop en liefde. Ook omdat hij teruggrijpt op de beloften van God, als hij de redding van de Heer bezingt.

Dat is het laatste waarvoor ik aandacht vraag. *"De redding, die de Heer heeft bewerkt ten overstaan van alle volken, een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen, en dat tot eer strekt van Israël, uw volk."* [<klik 9>](#)

Het zijn allemaal zinnen, die verwijzen naar profetieën in het oude testament. Met name in het tweede en derde deel van het bijbelboek Jesaja. In bijbels met tekstverwijzingen en commentaren kunt u het gemakkelijk nagaan.

Profetieën, die allemaal aangeven, dat het beloofde heil verder reikt dan het volk Israël alleen. God gaat met het heil zijn volk niet voorbij. Het wordt juist in dat volk bereid. Maar als het gekomen is, breidt het zich uit over alle volken.

Dat heil wordt door Simeon aangeduid als *"licht"*. Ik preekte daarover in de dienst met aanpassingen van december. *"Licht voor de wereld"*. Maar wel in Jeruzalem ontstoken. Dat is de glorie - de eer - van Israël.

Moeten we dan nog steeds naar Jeruzalem in Palestina kijken? Het daarvan verwachten? Die stad is nu zeker geen stad van vrede te noemen. Er is weinig licht te ontdekken. Die stad is in het jaar 70 al van zijn eer beroofd. Keizer Titus verwoestte de tempel.

Het licht van Israëls glorie straalde toen al zo'n veertig jaar. In Christus Jezus. Opgegaan en naar de hemel gegaan. Hij is *"het licht voor de wereld"*. [<klik 10>](#) Van hem moeten we het hebben. Hij is koning. Hij regeert. Barmhartig, genadig en rechtvaardig.

Hij is al eeuwenlang bezig vrede te stichten. En wie in hem gelooft geniet nu al van die vrede. Zoals ook Simeon dat al mocht. Een vrede die je nooit meer wordt afgenomen. Een vrede die je rust en vertrouwen geeft.

Maar - en dat tenslotte - al eindigt zijn lofzang met heerlijkheid en glorie. Ook Simeon weet van lijden en strijd. *"Een teken dat betwist wordt"* en *"Maria als door een zwaard doorstoken"*. Dit kindje Jezus wordt de gekruisigde Christus.

Via de weg van het kruis [<klik 10-1>](#) komt Hij tot zijn glorie. Dat is de stijl van het koninkrijk van God. Alleen in geloof leer je die weg in vertrouwen te gaan. Het lijkt vaak dat er van de vervulling van Gods beloften niets terecht komt.

Maar... langs de weg van het kruis komen ook wij tot de beloofde heerlijkheid. Laten we niet op de glorie vooruit te grijpen. Alsof er geen strijd meer nodig is. Maar in geloof - net als Simeon deed - blijven uitkijken naar *de vertroosting van Gods volk*.

Gods volk dat gevormd wordt door gelovigen uit alle naties. De in Christus verenigde naties. Zij delen in de redding van de HEER. Zij leven in het licht. Het licht dat straalt op heel de aarde. Vanuit het nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt uit de hemel.

Nee, we zien er maar weinig van. Maar zoals gezegd: God maakt al zijn beloften waar! De bijbel is er vol van. Tot onze troost, rust en vrede. En vooral: Tot eer van God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Volhard in dat geloof!

Amen.